

maaske havde et Par Kolleger ved Siden af sig. I øvrigt kan der være noget i det. Jeg mener ogsaa, at det var rart at faa en noget mere ligelig Fordeling. Men i sin Iver for at forsvare og motivere denne ny Fordeling af Repræsentanterne kommer det ærede Medlem ogsaa til at fremhæve, at i Henhold til de Skatter, som Byerne betale i Forhold til Landet, skulde de være langt fyldigere repræsenterede. Han fremhævede saaledes — med Formandens Tilladelse skal jeg citere et Par enkelte Linier — at i København og Frederiksberg betalte de 4,7 Mill. Kr. i direkte Skat til Staten. Det var 35 pCt., men de havde kun 14 pCt. af Repræsentanterne i Tinget, og han henstillede til Regeringen om at tage sig af denne Sag, saa at de kunde blive repræsenterede i Forhold til, hvad de betalte i Skat. Den Gang jeg hørte denne Henstilling af det ærede Medlem, sagde jeg til mig selv: Men Gud fri og bevar os naadig og vel; det er jo ren og skær Højretale. Det er jo netop i Forhold til Skatterne, at Halvdelen af Landstinget bliver valgt, og Sogneraadene Flertal blive jo ogsaa valgte efter dette Hensyn i Forhold til Skatterne. Det er netop det, det ærede Medlem og hans Partifæller have strittet imod med Hænder og Fødder og bekæmpet med alle lovlige og til Raadighed staaende Midler, og nu kommer det ærede Medlem her og opfordrer Regeringen til at sørge for, at Vælgerne kunne blive repræsenterede i Folketinget, eftersom de betale Skat til. Jeg gad egentlig vide, hvorledes det vilde komme til at se ud med Arbejdernes, Underklassernes Repræsentation her i Tinget, hvis de skulde repræsenteres efter de direkte Skatter, de betale til Staten. Jeg er bange for, at de ikke vilde faa flere, end de have, jeg kunde fristes til at tro, at tre Fjerdedele af dem maaske kunde komme til at pakke deres gode Tøj sammen og gaa, medmindre det da er det ærede Medlems Mening, at de besiddende Klasser skulde betale Skat, medens de besiddelsesløse skulde vælge Repræsentanterne. Men for saa vidt det skulde være hans Mening, hvad jeg ikke tror, saa er den nuværende Stilling jo netop i god Overensstemmelse med det, han siger: Det er Byerne, der betale Skatterne, og det er Landet, der vælger Repræsentanterne, men det vil jeg nu ikke gaa ind paa. Jeg kunde slet ikke forstaa det ærede Medlem, han plejer altid at tale saa fornuftigt. Han har jo siddet til højre for mig en hel Periode igennem, nu er han ganske vist rykket noget længere til højre;

men jeg kan alligevel ikke forstaa, hvorfor han vil have Folketinget repræsenteret i Forhold til de Skatter, Vælgerne betale. Men saa kom jeg i Tanker om, at det en Gang er blevet oplyst her i Tinget af et Medlem, som ikke længere har Sæde her, at det ærede Medlem havde begyndt sin politiske Løbebane som Højremand. Det ærede Medlem nedlagde ingen Protest mod det ud over, at han sagde, at den Gang var han grumme ung og uerfaren. Jeg kender for Resten ikke det ærede Medlems politiske Løbebane og ved ikke, om han Skridt for Skridt er kommen fra at være ren og skær Højremand over til den yderste Udkant blandt de rødeste Socialdemokrater — for der staar han jo nu. Der er ogsaa en Deling indenfor dette Parti, endskønt den ikke kommer saa tydelig frem som mange andre Delinger; men den er der nu en Gang, det er en offentlig Hemmelighed, og det ærede Medlem hører, som sagt, til den mest radikale Fløj. Jeg ved, som sagt, ikke, om han er kommen derover ved at tage smaa Skridt, lidt efter lidt, eller ved at gøre et stort Spring lige med eet. Denne hans politiske Udtalelse kunde jo tyde paa, at han er i Færd med at ende sin politiske Løbebane, hvor han begyndte den, nemlig som Højremand.

Saa havde jeg tænkt at sige en hel Del om Skattelovene, men nu er der talt saa meget om dem. Navnlig blev der talt meget udførligt og udmærket om Skattelovene af det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen), og jeg kan i det væsentlige slutte mig til hans Betragtninger over de nuværende Skattelove. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger. Der er blevet sagt, at den ny Skatteligning, som er bleven lagt i Henhold til de ny Skattelove, ikke har vakt udelt Tilfredshed. Nej, det er sandt, men jeg tør dristig spørge alle ærede Medlemmer, om en eneste af dem nogen Sinde har set en Skatteligning, som har vakt udelt Tilfredshed. Jeg har i alt Fald aldrig nogen Sinde truffet en saadan. Tværtimod kunde man vist om alle de andre Ligninger, jeg har set, med langt større Sandhed sige, at de have vakt almindelig Utilfredshed, idet enhver Skatteyder mener, enten at han selv betaler for meget, eller at en anden betaler for lidt. Saaledes tror jeg, Forholdet er, og den Skatteligning, vi nu have, danner ingen Undtagelse fra den almindelige Regel. Jeg vil dog indrømme, at den Forskydning, som er sket paa mange af de Ligninger,